

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

VISSZATEKINTÉS AZ ÖKUMENIKUS IMAHÉTRE

János apostol 15. fejezetéből 12. versőtől a 17. versig volt az igehirdetés témája. Az ott elmondott gondolataimat szeretném veletek is megosztani.

Maradandó gyümölcsöt kell hoznunk. A maradandó gyümölcs pedig, – ahogy János első levelében írja – az a világosság, amely közösségbe von bennünket. Abba a közösségbe, amelyben János, az apostolok és minden igaz hívő van. Ők ugyanis az Atyával, a Fiúval és a Lélekkel vannak közösségben. Ez az a maradandó gyümölcs: kapcsolatban tudunk lenni az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel. Azonban ez a csodálatos kapcsolat egyben közösséget jelent egymással is. Ha a világosságban élünk, ahogy ő is világosságban él, akkor közösségben vagyunk egymással. Ahogy Jézus Krisztus közösségbe került velünk, úgy leszünk mi is egymással, és csak ez adja meg a lehetőséget arra, hogy közösségben legyünk az Atyával, a Fiúval és a Lélekkel. S ezt most az Evangéliumban így írja: barátság. A közösségnek az a csodálatos titka, amely nem családi, nem vérségi alapon, hanem azon a közösségen alapul, amelyet a világosság ajándékoz nekünk.

Azt szokták mondani, hogy az idős emberek már nem nagyon tudnak barátkozni. Mintha az idős kor egyfajta korlát lenne, ami megakadályozza azt, hogy közösségben legyenek. Ez vajon azt is jelenti, hogy nincs benne világosság? Mert aki világosságban él, az közösségben él, vagyis nyitott a barátságra. Az öregség tehát azt is jelenti, hogy a hajlott kor, az érlelmeszedés egyben a sötétségbe is borítja az embert? Ezzel azért óvatosan, mert a

szentírási idézeteket majd egy százéves ember írja, – hiszen Jánosról ezt tudjuk. Száz évesen ha ilyeneket ír, akkor még legalábbis azt föltételezhetjük, hogy a világosság az időseket is elérheti, átjárhatja.

Nyilván a barátságról mi nem úgy gondolkodunk, ahogy a világ. Ők úgy gondolják, hogy a barátok azok, akikkel megosztjuk az időnket, akikkel együtt szoktunk nyaralni, stb. Ez a barátság egy más barátság. Más, mint amiről itt szó van. Ez nem ilyen. Ennek az alapja tehát nem annyira az együtt töltött idő, szórakozás, kibeszélés, hanem az, ami a meghívásunkban szerepel.

Azért nézzük meg ezzel kapcsolatban, hogy mi nem férhet hozzá a barátsághoz, a világossághoz. Nyilvánvalóan a sötétség. Az egyik egyetemi oktató a következőt mondta a fiataloknak (egyetemistáknak), fölvilágosult embereknek: FigyeljeteK ide, most játékosan, egymás között vala-

Tartalom:

Ökumenikus imahét	2
A hónap szentje	3
Öreg plébános levelei 15. rész	4
A magyar egyház 1945 után 2. rész	6
Ki(s)olvasó	7
Karitás háromperc	8
Farsang a plébánián	9
Nagytarcsai családok farsangja ...	10
Digitális zsoltosma	11
Bogár-tábor felhívás	12

A HÓNAP SZENTJE

Rovatunkban hónapról - hónapra kevésbé ismert szenteket szeretnénk megismertetni Olvasóinkkal.

Az 1948 karácsonyán letartóztatott *Mindszenty József* hercegprímás akadémizáltatása miatt az egyházmegye kormányzását Drahos János addigi érseki helynök vette át, az ő halála után, 1950. június 17-én *Meszlényi Zoltán* választották meg a feladatra. Az állambiztonsági szervek még 1950 nyarán elhurcolták a helynököt. A sorozatos kínzások és kegyetlen bánásmód következtében Meszlényi Zoltán 1951. március 4-én hunyt el a kistarcsai internálótáborban. A volt kommunista diktatúra magyarországi vértanúi közül a püspök az első, akit Egyházunk a boldogok sorába emelt.

Meszlényi Zoltán Lajos 1892. január 2-án Hatvanban, sokgyermekes családban született. Gimnáziumi tanulmányait a rimaszombati protestáns főgimnáziumban kezdte, majd néhány évet a fővárosban, a Józsefvárosban tanult, végül küsszémiaristaként az esztergomi bencés gimnáziumban érettségizett. *Vaszary Kolos* hercegprímás jóvoltából a római Collegium Germanicum et Hungaricum növendékeként 1909 október végétől a Gregoriana Egyetemen

folytatás a 2. oldalon >>>

folytatás a 3. oldalon >>>

kinek a rokonát hozzuk ide, és mágiával kicsit befolyásoljuk őt. Na, ki az, aki jelentkezne, hogy valamelyik ismerőst akkor itt, mindenki előtt egy kicsit a mágiával... Senki nem jelentkezett. A fölvilágosult ember, aki egyébként mosolyog ezen a mágia törtérian, nem veszi komolyan, tudja, hogy nem igaz, mégsem meri odatenni, hogy tessék, akkor manipuláljuk. Ez a sötétség. A sötétségben ugyanis előjönnek ezek a manipulációk. Az emberrel valami olyasmit tesznek a tudtán kívül, ami nem válik a javára.

Éppen ezért nekünk minden mágiát, mindent, ami a sötétségben a másikat meg akarja változtatni az ő tudta és akarata nélkül, vissza kell utasítani. A barátság a szabadságra épül. A te tudva és akarva vállalt közösséged. Ez a te világosságod.

Hogy mi is ez a világosság, amiről Krisztus beszél, amit újra és újra meg kell szemlélnünk? Ő maga az élet világossága. Ez a világosság nem olyan egyszerűen megfogalmazható, mert mindennek a forrása az Atya. A világosságnak is az Atya a forrása. Ezért tehát az a világosság, amelyben az örök gyümölcs, a maradandó, a mi közösségünk, a mi barátságunk létrejöhet, az Atyából forrsozik. Ez nem a mi művünk, hanem az Istené. Ez az ő kapcsolata velünk, mindannyiunkkal.

Most vessünk egy pillantást a Zsidókhoz írt levélre, és próbáljuk meg előhozni ennek a lényegét, ami röviden így foglalható össze: Krisztus a főpap, de nem olyan, mint az ószövetségi, hanem olyan, akinek szabad bejárása van a szentek szentélyébe. Nem abba, amit emberkéz épített, abba a sátorba, amely leomlik, amely el is pusztult, hanem abba a mennyei szentélybe, amit nem emberkéz épített. Oda van neki bejárása, oda jutott a testén keresztül, mintegy a testében. És mi ez a szentély? A szentek szentélye, ahova csak Krisztus léphet be – ami nem más, mint az Atya szívének a szíve. Az Isten szíve közepe. Ide csak Krisztus léphet be. Főpapi mivoltában pedig csak azért léphet be, mert megtette az Atya akarátát. „Íme jövök, hogy teljesítsem akaratomat. Emberi testet alkottál nekem.” A Zsidó levélnek tehát ez a titka. A világossághoz, a forráshoz,

az Atya szívének szívébe csak a Fiú tud belépni, ő is mint főpap, kezében önmaga szívével, de ebben a szívből mindenki ott van, mindenki jelen van, ezért mindenkit visz az Atyába. Ez az a világosság, amelyet nekünk halálosan komolyan kell vennünk. Mi valóban, nem úgy, mint az ószövetségi főpap, megyünk be oda a sötétbe, ahol azt mondjuk: Jahve, hanem mi belépünk az Istenbe, magába az Atyába, hogy miként a Fiú belőle jö ki, úgy mi is belőle születhessünk.

Ennek egy csodálatos, továbbvivő gondolata Péter levél második fejezete: „Mint élő kövek, épüljete föl lelki házzá, szent papsággá, hogy Istennek tetsző lelki áldozatokat hozzatok Jézus Krisztus által”. Azaz, Jézus Krisztus papsága abban rejlik, hogy nem úgy, mint a főpap, aki egyedül jogos arra, hogy belépjen a szentek szentélyébe, hanem most már mi is, mint vele együtt papok, megkapjuk az Istentől azt az ajándékot, hogy belépjünk. De mi is ez, hogy beléphetünk, mi is ez a világosság? Föl kell épülnünk. Nekünk kell fölépítenünk azt, ami nem emberkéz által épített, az, ami nem ebből a világból való. Ez ránk van bízva. Krisztussal együtt, lelki áldozatokkal kell építeni. A barátság lelki áldozat, amely által építjük a másikat, de nemcsak a másikat, hanem az egészet építjük. A mennyei szentélyt, vagyis azt, hogy Krisztussal és a barátainkkal együtt szabadon beléphessünk az Atya szívébe. Ez a barátságnak a titka.

Jézus Krisztus ezért mondja, hogy mindent, amit hallottam, átadtam nektek. Itt az utolsó vacsora termében Krisztus nem csak azt adja, amit hallott, hanem mindent, ami az Atyától jő, az nekünk adatik, mert azért jött az Atyától, hogy miénk legyen a „minden”.

Itt érthetjük meg, hogy az öregség nem elválasztó akadály abban, hogy barátságot kössünk egymással. Néhány hete Kohári Sarolt írónőt temettük, és az ő gondolatait egy pillanatra hadd hozzam ide. Ő írja le ezt nagyon bölcsen, hogy az érés és az elmúlás az összetartozik, egymástól szétszakíthatatlanok. Nem tud megérni úgy egy gyümölcs, hogy közben ne múljon el a

tavasz, a nyár. Az ember akkor érik meg, amikor az elmúlásban benne van minden, ami volt. Mint a gyümölcsben, benne van az egész nyár napja, melege, heve.

Miről is beszélek, s egyáltalán mi is ihletett engem arra, hogy azt tudjam mondani, ami a Péter levélben van, hogy a mi papságunk lelki áldozat, és ami a János levélben olvasható, hogy közösségben legyünk az Atyával, a Fiúval és a Lélekkel? *Solymár Péter* evangélikus lelkész barátom távozása, akit tavaly szólított magához az Úr. Mi nem úgy voltunk barátok, hogy állandóan együtt voltunk, hanem úgy, hogy megnyitott engem valamire, vezetett engem. Úton voltunk vele. Együtt voltunk egy olyan úton, amelyen kerestük egymás kezét és szívét. Mióta Péter testvérem, barátom nincs itt közöttünk, nincs olyan vasárnapi szentmise, hogy mielőtt odalépnék az oltárhoz, nemcsak őt, hanem még jó néhányakat mindig kérem, hogy világosítsanak meg. Hogy a közösség, amelynek ők most már részesei, – hiszen ők az Atyával, a Fiúval és a Lélekkel vannak közösségben – ez a közösség, ez a világosság áradjon rám. Hiszen közösségben vagyunk egymással, és ez maradandó. Krisztus maga mondja a lehető legvilágosabban, ha meghalsz is, élni fogsz. Aki hisz bennem, az nem hal meg örökre. Ő maga mondja ezt. Amikor a szadduceusok odamentek s le akarják teperni azzal a gondolattal, hogy nincs örök élet, föltámadás, stb. Akkor ő így válaszol: Nem hallottátok mit mondott Isten Mózesnek? Isten Ábrahám, Izsák, Jákob Istene, mert minden Istennek él.

Ez az a közösség, amelyre mi hívva vagyunk. Így kell nekünk barátokká lenni, nem kell nyakra-főre együtt lennünk, nem ez a lényeg, hanem, hogy vezess engem a szentek szentélye felé. Építsd a mennyei házat. Légy világosság, legyél közösségben az Atyával, a Fiúval és a Lélekkel. Ez számomra azt jelenti, hogy szeretsz engem, hogy te nem akarsz lemondani rólam, hogy te valami olyasmit tudsz nekem adni, amire szükségem van.

Görbe József plébános

hallgatott teológiát. 1912 júliusában filozófia doktorátust szerzett. Az I. világháború miatt 1915-ben Innsbruckba kényszerült, ahol a Leopold-Franzens Egyetemen tanult tovább. Itt a Canisianumban szentelte pappá 1915. október 28-án *Franz Egger* brixeni herceg-püspök, majd ugyanitt mutatta be első szentmiséjét november 1-jén. 1916. július 21-én szerezte meg teológiai doktorátusát.

Az esztergomi egyházmegyébe visszatérve először Komáromban kapott kápláni kinevezést, de *Csernoch János* bíboros már alig néhány hónap után, 1916 decemberében a primási kancellária hivatalába rendelte. Egyre jelentősebb feladatokat bízott rá, így 1917. március 2-án már érseki levéltáros és szertartó lett. Mindeközben folytatta tudományos munkásságát: A főkegyúri jog és a forradalom című műve 1920-ban jelent meg. Ebben az esztendőben kinevezték az Esztergomi Érseki Főszentszék jegyzőjévé, majd december 15-től érseki titkárrá. Főpásztora bizalma töretlen volt iránta, így 1926. január 30-án hercegprimási és érseki titkár lett.

Csernoch János bíboros kíséretében jelen volt *XI. Piusz pápa* megválasztásán 1922 februárjában, két évvel később egy újabb római zárandoklaton vett részt, 1926 júliusában a chicagói Eucharisztikus Kongresszusra, majd 1927 márciusában, néhány hónappal a főpásztor halála előtt San Remóba utazott.

Tudományos munkássága egész életében fontos szerepet játszott: 1927-ben jelent meg Házassági köteléki perek című műve. 1928. május 2-án a Pázmány Péter Tudományegyetem Hit-tudományi Kara bekebelezett hittudorára választotta fölényes többséggel. 1930. május 23-án tartotta székfoglaló értekezését a Szent István Akadémián – A kánonjogi tanulmányok fontossága témában. Emellett 1934. április 1-jétől az egri Érseki Jogakadémia egyházzogi magántanáráként is működött. 1940-ben a Pázmány Péter Tudományegyetem Teológiai Karára kapott rendkívüli tanári kinevezést, és ugyanebben az évben a Hittanárokat Vizsgáztató Bizottság elnöke lett.

Csernoch Jánost 1927 novemberében *Serédi Jusztinián* követte az esztergomi érseki székből. Új főpásztora mellett Meszlényi Zoltán egyre jelen-

tősebb egyházi pozíciókat töltött be: 1931-től kanonikként a főkáptalan tagja, 1934 márciusától a Primási Főszentszék zsinati bírója. 1937-ben XI. Piusz pápa kinevezésével *Serédi Jusztinián* bíboros hercegprimás, *Breyer István* győri megyéspüspök és *Kriston Endre* püspök Sinope címzetes püspökévé szentelte. 1938-ban a XXXIV. Eucharisztikus Világkongresszus aktív résztvevője volt. Emellett több egyházilag elismert mozgalmat támogatott, így például a Magyarországi Katolikus Legényegyletek Országos Szövetségének volt elnöke 1939 júliusától.

Püspöki szolgálatát elkötelezetten végezte, a háború utolsó napjaiban, 1945 januárjában a szeminárium pincéjében papokat szentelt. *Serédi Jusztinián* bíboros halálát követően a hercegprimás végrendeletének ő volt a végrehajtója. Miután Mindszenty József hercegprimást 1948 karácsonyán letartóztatták, majd koncepciós perben elítélték, *Drahos Jánost* követően a káptalan döntésének megfelelően Meszlényi került a kormányzói posztra, noha a kiépülő kommunista diktatúra mást akart a helyére. „Krisztus hű pásztoraként a hitet és az Egyházunk iránti hűséget nem tagadom soha! Isten engem úgy segítjen!” – ezekkel a szavakkal zárta esküjét Meszlényi Zoltán, esztergomi érseki helynök. Már 1946 szeptemberétől kezdve készültek róla ügynöki jelentések. A székeskáptalan döntését, melyben Meszlényit választották helynöknek, Rákosi Mátyás pártfőtitkár a kormánnyal szembeni ellenséges cselekedetnek minősítette a szerzetesek elhurcolásának körül-

ményei miatt panaszt tevő püspök kinevezését. Meszlényi nem ijedt meg a fenyegetésektől, legfontosabb feladatának a főpásztori feladatok áttekintését és folytatását tartotta. 1950. június 20-án első és egyetlen alkalommal volt jelen a budapesti Központi Papnevelő Intézetben, a püspöki konferencián. Néhány nappal később, június 29-én, késő délután Esztergomban letartóztatták, majd *Kistarcsán* tartották fogva. Az érseki helynöknek éjjel-nappal, télen-nyáron nyitva kellett tartania cellája ablakát, őrei szadista módon bántalmazták, gyakran rúgták és bottal ütötték. Sem letartóztatásának tényéről, sem vádemelésről nem jelent meg semmiféle nyilvános híradás. Egy rabtársa visszaemlékezése szerint, amikor halkán kifejezte részvétét a püspöknek, Meszlényi ujját az égre emelve csak annyit mondott: „ő többet szenvedett.”

Sok szenvedés után 1951. március 4-én a Mosonyi utcai kórházba már a halott főpásztort szállították, majd 10-én temették el. Halálát utólagosan anyakönyvezték 1954 júniusában. 1966. június 22-én hamvait exhumálták a Rákoskeresztúri új köztemetőben, majd az esztergomi bazilikába kerültek földi maradványai. 2004. március 10-én *Erdő Péter* bíboros indította el boldoggá avatási eljárását. Miután az Esztergom-budapesti Főegyházmegyei Bíróság az ügyet lezárta, az aktákat *Szöke János* SDB posztulátor személyesen vitte Rómába 2006. január 10-én. 2008. június 11-ére készült el a positio, a végleges összefoglaló dokumentum, amelyet *Erdő Péter* bíboros díszkötésben adott át a Szentatyának. 2009. január 16-án a Szenttéavatási Ügyek Kongregációja pozitív és egyhangú nyilatkozatot hozott vértanúságáról. Az előírások szerint ezután héttagú bíborosi bizottság vizsgálta meg az aktákat. Jóváhagyásukat követően *XVI. Benedek pápa* 2009. július 3-án hagyta jóvá a dokumentumot, amely Meszlényi Zoltán püspök vértanút kanonizálja a boldogok sorában.

Katolikus Naptár

Meszlényi Zoltán Lajos
kerámia domborművének avatása
március 2-án, vasárnap
délután 4 órakor lesz
a volt internálótábor emlékfalánál,
az Október 23-a téren.

ÖREG PLÉBÁNOS LEVELEI (15. RÉSZ)

Dr. Czapik Gyula egri érsek írásából összeállította Somlai József ny. plébános

Kedves Uramöcsém!

Jelen levelem tárgyául ama felhő keletkezésének leírását ígértem meg, amely a nagyrecskei plébánia szeretetnapsugara-
it egy időre elhomályosította. E felhőt a művészet istenasszonyának keze szőtték össze plébániánk egére. Mielőtt azonban elmondásához hozzáfognék, három dolgot kell magyarázatként kifejtennem. Az első a nagyrecskei kórus leírása léssen, a másik az ottani énekkar bemutatása, a harmadik, pedig az abban az időben viruló egyházművészeti törekvések vázolója.

A nagyrecskei kórus építése és orgonája alkotórészeinek elhelyezése eltért templomaink megszokott alakjától. A kórus jó mély volt és elő-résében a játékasztal állott. A sípládákat két oldalra építette fel az orgonagyártó mester. Ilyeténképpen a kántor mögötti rész jó tágas volt, hasonlóképpen az orgona építményétől eltakaratlanul maradt a hátsó fal. Ezt a falat kétoldalt keskeny ablakok törték meg, amelyek között a tekintélyes területi falrész egy festmény díszíté. Ez a festmény a kereszten függő Üdvözítőt ábrázolta, meglehetősen természetes stílusban. Megváltónk arcán torzvonások érzékeltették a fájdalmakat.

A nagyrecskei énekkar bemutatásához azonban elő magyarázatot is kell adnom, hogy kellőképpen méltányolhassa annak értékét és az Isten hangbéli dicsőítésben kifejtett szerepét Uramöcsém. Ez az előmagyarázat *Pintes Gergő* kántor uram egyházzolgálati tevékenységének lényege. Gergő bátyánk 26 évvel került azon idők előtt a nagyrecskei egyház szolgálatába. Ügybuzgó legényember volt még akkor, öblös basszushanggal és élénk társadalmi szereplés vágygal. Első teendői közé tartozott, hogy dalárdát szervezett a nagyrecskei fiatalság és érettebb férfikor képviselőiből. Ez a dalárda a hagyomány szerint gyönyörűen működött. Minden nemzeti ünnepségen szerepelt, főleg azonban szerénadok adásában merült ki tevékenységének hajnali része, amelyeket fölolváltva adtak az egyes tagok reménységbelijeinek az ablaka előtt. Ez volt a világi szerepléskörük. Emellett azonban Isten dicsőségét is emelték, lévén, hogy a

nagy ünnepeken ők énekeltek a kóruson. Történt aztán, hogy Pintes Gergő kántor uram a legénysorból a házasság szent rendjébe lépett annak rendje és módja szerint. Ettől az időponttól kezdve lanyhult a dalárda élete, mert karnagyunk magasabb hatalom beavatkozása folytán visszatartott dirigálásuktól. Pintesné ifjasszony ugyanis nem nézte jó szemmel Gergő uram karnagyságát, és azt állította, hogy a dalárda vezetése csak ürügy az ivásra a részéről. Lehetett is valami a dologban. A karnagyi hivatás illetén eltávolítása után az egyházasabb munka szeretetét jelölte ki Pintes uram számára házi hatalmassága. Meghagyta neki, hogy a szerénadok adása helyett inkább kórusra dirigálja föl énekkarának tagjait. E hatalmi előíráson kívül életének megváltozott otthoni körülményei is hajlamosá tették Pintes uramat a dalárda fölösztatásra. A házassági intézménye ugyanis házi kórust szervezett kántor uram részére. Igaz, hogy ebben a kórusban csak két hang szerepelt, és pedig ritkán egyszerre, azután meg nem is egyforma érvényesülési beosztással. E két hang

egyike a szoprán volt, amelyben kántorné asszonyom vitte az elsőbbséget, amihez az évekkel egyformán növekvő számú gyerekkisjátékok társultak. A másik hang, pedig Pintes Gergő uram basszusa volt. Amíg azonban a szoprán szünet nélkül, erősebben szólt, addig Pintes uram csak itt-ott megengedett betétként és halkabban dörögte hozzá a basszust. Mindent összegezve, énekara otthon is akadt már Pintes uramnak, úgyhogy a dalárda előbb virágzó élete megrekedt. Dal- és szerénadkedvelő fiataljai újraszervezkedtek és karmesterükül a kálvinista igazgatót nyerték meg. Az idősebbek közül azonban néhányan hívek maradtak Pintes Gergő uramhoz és a kórusra követték őt. Ilyen előzmények után verődött össze húsz egynehány évvel előbb a nagyrecskei templom énekara, amelynek tagjai a dalárda maradékából voltak: a sírásó, a kéménysopró, két susztermester és egy szobapiktor. Ezt a férfikar hamarosan vegyes karrá alakult át, midőn az „Utolsó garashoz” címzett polgári bor- és sörmérés tulajdonosnője, üzletét fölösztatván, Isten szolgál-

latára adta magát. *Csinom Katónak* hívták ezt a már kegyes hölgyet, aki, miután eltemette három férjét, viharos ifjúságának emlékeit levezekelve, abbahagyta a mesterségét és sok özvegy átkával megterhelt garasait a takarékbba tette. Egykettőre társa is akadt a községi öreg bába és az olvasótársulat elnöknőjének *Dudás Vera* asszonynak személyében. Ezek aztán állhatatosak voltak a templomi szolgálatban és Urunk hanggal való dicsőítésének kíséretében.

Végül még az akkori egyházművészeti törekvésekről kell szólnom. Egyik régebbi levelemben főlemlítém már kedves Uramöcsémnek, hogy ama napokban rázta föl *Czobor Béla*, Krisztusban testvérünk az egyházi emberek szépművészeti lelkiismeretét. Élénk cikkekben hívtá föl figyelmünket „a szeretem díszíteni Uram a te házatát” kötelességére. Kezdeményező, újító működéséhez még egy másik irányzat is járult. Akkorában fölötte divatosá vált a régi falfestmények, freskók (freskó: frissen vakolt falfelületre festett kép) fölfedezése és restaurálása. (restaurál: kijavít, eredeti formájába visszaállít) A magas magyar kormány a vallásalapra irányított tételekből szép összegeket költött ezek föl kutatásának és jó karba helyezésének költségeire. Az egyházfők pediglen dicséretként könyvelték el az ez irányban ügybuzgó papoknak tevékenységét és különböző tisztségekkel, kitüntetésekkel jutalmazták.

Miután az eddig írtakban, ha nem is röviden, de vázoltam az előzményeket, a továbbiakban a dologra térek.

Az események elindulásának első része Péterfia káplántársamnak újabb „rendbehozási” törekvése volt. Ennek a lelkes fiatalembernek sehogy sem tetszett a nagyrecskei fönt említett énekkar működése. Pintes Gergő urammal barátságos viszonyba kerülén, sőt őt a plébánián rendszeresített barátságos iszogatásba bevonván, szelíd szeretettel azt kérdezte meg tőle az apátúr és sógorának zajos derűtsége mellett, hogy mikor ünnepli az énekkar 50 éves jubileumát. Majd aziránt érdeklődött, hogy az egész kórus tagjainak együttvéve van-e 32 foga. Aztán pedig „hangász”-oknak nevezvén a kórus tagjait, a kártya „ász” lapjához hasonlítva őket.

Az esemény tulajdonképpen elindulását azonban részletesen leírom. Péterfia testvérem az Úrban, szeretetteljes pizskálódással szólt oda egy ebéd után Pintes Gergő uramnak: No Gergő bátyám, hány éve is szolgálatja a kórusod a mennybéli

karok számára a „nem így soha” példáját? Pintes uram előbb nagyot fújt pipája füstjéből, utána bölcs és higgadt emberként nyelt egyet a hozzá intézet kérdés tapintatlan érdeklődésére, majd imígyen felelt: Bizony öt lustruma is elmúlt már. (Lustrum – ötvenkénti népszámlálás az ókori rómaiaknál) Istenem, Atyám, hogy múlik az idő. Péterfia káplántársamon meglátszott, hogy ezt a feleletet várta. Kiszámított célra törekvéssel folytatta tovább a templomi karvezető és segítő társainak kiviccelését: Hát akkor fontos érdekességet lehet megállapítani a kórus freskójáról.

Itt közbe kell szűrnom kedves Uramöcsém valamit. Szomszédos plébániánkon kevéssel előbb fődöztek föl két középkori freskót. Országos hírnévre tett szert az a község, plébánosának nevét pedig „műértő”, „nagyműveltségű” stb. jelzőkkel ellátva, még a fővárosi lapok is fölemlítették. Ez a körülmény magyarázza meg a nagyrecskei apát úrnak mohó érdeklődését, melyet a „freskó” szó hallására mutatott.

Mi van azzal a freskóval? – kérdezte az apátúr káplántársamtól. Az kérem, hogy megállapítható róla, hogy kétszerre készült. Mindannyian érdeklődő hallgatással vártuk a bővebb kifejtést. Igen, igen, folytatta Péterfia, kétszerre készült. Ez egészen biztos, a nagyrecskei énekkar

főnnállásának alapján. A freskót ugyanis 70 év előtt festették, amit készítőjének saját kézírásának neve melletti évszám mutat. Az Úr Jézus feje fölött lebegő szalag fölírása azonban tartalmából következtethetően csakis a nagyrecskei énekkar működésére vonatkozhat, tehát kétségtelen, hogy ezt annak főnnállása óta festették oda. Fölírás? Micsoda fölírás van ott? – érdeklődött elcsodálkozva Pintes uram. Hát még azt sem tudod Gergő bátyám? – csapott le reá tettett megbotránkozással Péterfia. Íme, a harmadik évtizede immár, hogy a kórusra jár, és azt sem tudja, mi van írva a feje fölé. Hát mi áll ott?

Ezt az utóbbi kérdést a borozgató közösségünkhöz intézte. Szóbeli feleletet ugyan nem kapott, de az apátúr feszkelődése és köhécselése elég érthetően mutatta, hogy kellemetlen az érdeklődése. No de ilyet! – tört ki Péterfiából a mélységes megbotránkozás. Hát az urak évek óta működnek ott és a saját templomukat sem ismerik? Az apátúr

kínosan dobolni kezdett ujjával az asztalon. De hát nem ez a dolog lényege, mondta káplántársam. Arról van szó, hogy annak a fölírásnak a kórusra való felfestését csak úgy tudom elképzelni, ha festője hallotta a nagyrecskei énekkart. Ebből következik, hogy 25 éven belül, tehát már a freskó elkészülése után négy évtizeddel, pótlólag festették oda.

Pintes uramat elhagyta a türelem és ráfordult Péterfiára: Nyögd ki már, hogy mi az a fölírás, amelyik az én énekkarom tevékenységére vonatkozik? Káplántársam arcán kaján mosoly jelent meg. Fölállott, karjait széttárta, szemét a plafon felé fordította és kenetteljesen rezgő hangon citálta a nagyrecskei kórus föliratát: Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!

Kedves Uramöcsém, következő levelemig kép-

zelje el azt a hahotát, amely erre kitört és hozzá Pintes Gergő uram keservesen megnyúlt ábrázatát. Majd abban a következő levélben leírja a fejleményeket is, barátja: *az öreg plébános.*

A MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZ TÖRTÉNETE 1945-1956 KÖZÖTT (2. RÉSZ)

A kommunista hatalommegszerzés időszaka

A Szövetséges Ellenőrző Bizottság 1947 szeptemberében elhagyta Magyarországot. Ezután még erősebb lett a katolikus egyház elleni támadás. „Az állam és az egyház megállapodása”, „az állam és az egyház viszonyának rendezése”, *Rákosi Mátyás* és a kommunista politikusok szótárából származnak. Jogállamokban e „viszony” rendezésére sehol nem volt szükség, mert mind az állam, mind az egyház végezte saját feladatát, kötelességét. A „megállapodás” nem volt más, mint a kommunista hatalom erőfölénye, mellyel térdre kényszerítette az egyházakat. Ilyen „megállapodások” a polgári demokratikus államokban nem ismertek akkor sem, ma sem. 1948-ban a református és az evangélikus egyházzal megállapodást kötöttek. Ezek a szövegek elrettentő példái a kommunista politikai dokumentum műfajának.

A Római Szentszék és *XII. Pius pápa* elutasította a kommunista rendszerrel való együttműködést, és a katolikus hívek belépését a kommunista pártba. A magyar kommunista párt tapogatózó lépéseket tett Róma felé; állítsák vissza a diplomáciai kapcsolatokat, amit 1945 tavaszán megszüntettek. Ekkor utasították ki *Angelo Rotta* érseket, a Szentszék diplomatáját hazánkba. Nyugat felé tetszelegni akart a kommunista hatalom. A Szovjetunió által leigázott államok helyzete romlott a „hidegháború” erősödésével. Hidegháború, a második világháború után a Szovjetunió és Amerika közötti nyílt feszültség, fegyverkezés, összecsapások nélkül. Kezdetét *Sir Winston Churchill* angol politikus, miniszterelnök, 1946-os fultoni beszédével indította el, amikor a „vasfüggöny” szót használta. A „vasfüggönyt” a Szovjetunió „húzta” fel a leigázott országok és a nyugat között. Azonban azt se felejtsük el, hogy Churchill is ott volt

Franklin Roosevelt, amerikai elnökkel Jaltában 1945. február 4-11. között, amikor Kelet-Európát „eladták” *Sztálinnak*, északról délre. A kelet embere, Sztálin, a biztos halálba küldte embereit a Nyugat akkori két hatalmasa, Sztálinnak küldte a fegyvereket, a biztos öcskavasat. Nagy különbség, embert vagy fegyvert küldeni a pusztulásba. A szovjethatalmat megbuktatta a hidegháború, a magyarok 56-os szabadságharca, és a szent életű *II. János Pál pápa*.

A végső leszámolás három hulláma

1948 első napjaiban *Rákosi Mátyás* bejelentette, hogy rendezik az állam és az egyház közötti viszonyt. Tehát elérkezett a végső leszámolás ideje. Hadjárat indult a Püspöki Kar, főleg *Mindszenty József* bíboros, és a katolikus iskolák ellen. Az országgyűlés 1948. június 16-án tárgyalta a katolikus iskolákról szóló törvényjavaslatot. Barankovics István, a Demokrata Néppárt vezetője védte a katolikus is-

kolákat (az egri Cisztercita Szerzetesrend gimnáziumában érettségizett, apja kántor-tanító volt). *Schlachta Margit* a Keresztény Női Tábor képviselőjében védte a katolikus iskolákat. Beszédét alig tudta elmondani a kommunista képviselők gyalázkodó, gúnyolódó, és ízléstelen közbekiabálása miatt. (Íme a Kelet országgyűlése.) A parlamenti ülést a kommunista párti *Nagy Imre* vezette. Akkor még nem látott tisztán.

1948 őszén már nem indultak az egyházi iskolák, mert minden a forgatókönyv szerint történt. Ezután következett a Mindszenty elleni támadás. 1948. december 26-án letartóztatták. Értelmetlen vádak után, megkínózva került a bíróság elé. Halálos ítéletet kért a kommunista párt, melyet végül életfogytiglani börtönre változtattak. A diktatúra (erőszakra támaszkodó, törvényektől nem korlátozott uralom) miatt a magyar nép döbbenetes csendben vette tudomásul e kegyetlenséget. Nyugaton, Amerikában is nagyszabású tüntetések voltak a kommunisták ellen.

A hazai kommunisták úgy gondolták, hogy a Mindszenty-per után a többi püspök is megtörik. Nem így történt. A katolikus egyházzal való végső leszámolás e hadművelete nem sikerült. A hívek félelemmel, de még nagyobb hittel ragaszkodtak egyházukhoz. A Püspöki Kar, *Grósz József* kalocsai érsekkel az élen, az ítélet után nem tett semmiféle nyilatkozatot, a Szentszék figyelmeztető eligazító üzenete után. A kommunisták e vereségbe nem nyugodtak bele, ezért indult az újabb támadás.

Az első: 1950. június 7 és 19 között, tizenegyezer szerzetest és szerzetesnővért, a szerzetes házakból, zárt teherautókon elszállítanak, internálnak. A második: zsarolással, rábeszéléssel elindították az úgynevezett „békepapok” mozgalmát. Püspökeik ellen akarták hangolni őket. A harmadik megfélemlítés: *Pétery József*, váci püspök házi őrizete. Házi kápolnájában az Oltáriszentséget a földre szórta, iratait feldúlták, pecsétjét elvették. A többi püspököt így akarták megfélemlíteni.

E kegyetlen állapotok után a Püspöki Kar, tárgyalást kért a kultuszminisztertől, az internált szerzetesek ügyében. A tárgyalást azonban Rákosi Mátyás a kommunista párt vezére irányította. A megegyezés értelmében a Püspöki Kar támogatja a Magyar Népköztársaságot, (eddig sem támadta) az ötéves tervet, és a termelőszövetkezetek szervezését. A másik oldalról a Magyar Népköztársaság, teljes vallásszabadságot ígér. A Püspöki Kar nem kérte, de az állam a sok-sok katolikus gimnáziumból nyolcat visszaad, melyet négy szerzetesrendre bíz (Bencések, Piaristák, Ferencsek, Iskolanővérek).

A Magyar Népköztársaság „nagy-lelkűségét” mutatta meg azzal, hogy anyagi szükségleteiben segíti a papságot, „kongruát” (a katolikus papi fizetés legalacsonyabb összege) ad nekik, a mérhetetlen sok egyházi épület, iskola, kolostor, birtok fejében. De csak 18 évig, mert akkor már nem lesz katolikus papság, és hívek. A „megállapodást” felemás érzéssel fogadták a hívek. A Szentszék elmarasztalta a püspököket, mert állami szintű megállapodást csak a Szentszéknek van joga kötni. A Magyar Püspöki Kar térdre kényszerült. Ez volt az ára a több ezer szerzetes, és szerzetesnővér szabadon engedésének.

1950. szeptember 7-én kelt 34. számú törvényerejű rendelet kimondta, hogy az állami hatóság megvonja, az említett négy kivétellel a hazánkban működő összes szerzetesrend működését, engedélyét. Mintegy tízezer szerzetes, és

szerzetesnővér köteles volt munkahelyet keresni, távol a fővárostól, 2 – 3 tagú közösségekben, nem élhettek együtt. Közben rendőri felügyelet alatt álltak. Nem foglalkozhattak az ifjúsággal. A nyolc katolikus gimnáziumban marxista szellemű könyveket kellett használni. Sűrű ellenőrzés volt, a félelem légkörében éltek a tanárok és a növendékek. A kommunista hatalom azt gondolta, hogy nem lesz elég jelentkező diák, és anyagi gondok miatt visszaadják a gimnáziumokat. Ugyanis 1948-ban a reformátusok hat gimnáziumot, három tanítóképzőt, az evangélikusok két gimnáziumot, az izraeliták két gimnáziumot kaptak vissza. Négy év múlva már csak egy református, egy izraelita gimnázium működött, a többit visszaadták az államnak. A katolikus gimnáziumok azonban működtek.

1951. májusában megszervezték az Állami Egyházügyi Hivatalt (Népi nyelven: Állami Egyházüldöző Hivatal). Megbízható kommunisták vezették. Minden papot, plébániát, lelkészséget sűrűn ellenőriztek. Rendőrségi, bírósági eljárásokat indítottak a papok, és a hívek ellen. A püspöki székházakba állami megbízottat ültettek be. A nép „bajuszos” püspöknek nevezte őket, akik mindent ellenőriztek. A püspöki irodaigazgatók a békepapokból kerültek ki. A püspök önálló munkája teljesen megbénult. A megfélemlítő hatást fokozták azzal, hogy 1951 júniusában börtönbe vetették *Grósz József* kalocsai érseket, a püspöki kar elnökét. Ugyanolyan hamis vádakkal ítélték el 15 évi börtönre, mint Mindszenty bíborost. Ezzel ország-világ előtt igazolták hatalmukat. Ekkor került házi őrizetbe *Shvoy Lajos* székesfehérvári, *Hamvas Endre* csanádi, *Badalik Bertalan* veszprémi, és *Pétery József* váci püspök. A kommunista párt korábbi két leszámolási kísérlete után, 1951 nyarán saját hatalma alá kényszerítette a magyar katolikus egyház vezetőit. A hívek csendben éltek, sokszor titokban, vallásos életüket, hallgatva lelkiismeretükre. Persze voltak olyanok is, akik beszéltek a kommunista állam „jó” oldaláról, elhallgatva egyházellenességét. (folytatjuk)

Somlai József ny. plébános

Mindszenty József az őrzőivel

KARITÁSZ BÁL

Idén immár negyedik alkalommal került megrendezésre az egyházközség és a karitás csoport közös jótékonyági bálja. Nem mondhatjuk, hogy a szervezés nem tartogatott számunkra az utolsó pillanatig izgalmat; a belépő jegyek nem úgy fogytak mint előző években és sajnos egyik fellépőnk is váratlanul lemondta a szereplését. Az előkészítő munkában azonban idén sem maradtunk egyedül...! Még a bál napjának délelőttjén is elkelt néhány jegy, így február második szombatjának estéjén ismét sikerült teljesen megtöltenünk a Csigaházat.

Széles Flóra

Közösségünk farsangi ünnepét a nyitó beszédek után Széles Flóra ifjú énekesnő műsora nyitotta.

Oszwald Mária

A vacsora után *Oszwald Mária* fellépése alapozta meg az est további hangulatát. A művésznő a kitűnően összeállított repertoár mellett lenyűgöző színpadi rutinjával kezelte, hogy a technika megpróbált borsot törni a hangmesterek orra alá és egy fergeteges show műsort varázsolt fellépésével. Az öt búcsúztató vastaps után azonnal megtelt a táncter, ahol az éjféltombolahúzásig nemigen lehetett volna egy tüt sem leejteni.

Az estét egy jótékonyági árverés is színesítette, ahol *N. Kustos Margit* festőművész képeiből jó pár talált új gazdára köszönhetően a nagylelkű mecénások segíteni akarásának. A mulatozás hajnali két óra utánig tartott, így talán remélhetjük, hogy idén is sikerült egy jó hangulatú bállal megköszönünk a közel 170 vendégünk segítő támogatását és azokat is, akik betegség miatt ezen az estén nem lehettek velünk. E helyen is szeretnénk megragadni a lehetőséget, hogy mindenkinek hálásan megköszönjük azt a segítséget, amit belépő vagy támogatói jegy vásárlásával, tombola felajánlásával, festmény licitjével vagy munkájával nyújtott a helyi karitás csoport számára. A tavalyi évhez hasonló mértékű támogatás lehetővé teszi számunkra, hogy 2014-ben is legalább az előző évhez hasonló gyakorisággal látogathassuk meg azt a több mint 60 egyedülálló testvérünket, illetve nehéz sorsú családjukat, akikhez eljuttatjuk a kistarcsai római katolikus egyházközség minden tagjának törődő szeretetét. Ez a mi fe-

lelősségteljes feladatunk, amihez az évközi időben is nagy szükségünk lenne további segítő kezekre. S hogy a karitás csoportnak mire is van szüksége? Ezt patrónánk, *Kalkuttai Teréz Anya* fogalmazta meg örökérvényűen:

Nem akarom, hogy önök nekem adják gazdagságukat. Nem akarom, hogy nekem adják a fölöslegüket. A szegényeknek nincs szükségük az önök szármalmára, sem az önök együttérzésére. A szeretetükre és a jóságukra van szükségük. Leginkább az hiányzik a szegényeknek, hogy szükségesnek érezzék magukat, hogy szeretve érezzék magukat. A szegénység által rájuk kényszerített számkivetettség állapota elkészeríti őket. Mindenféle betegségre léteznek gyógyszerek, kezeléseik. De amikor az ember nemkívánatos, amikor nincsenek körülötte szolgálatkész kezek, sem szerető szívek, akkor nem hiszem, hogy ez a rettenetes betegség valaha is gyógyítható lesz. Addig kell adni, hogy az már fájjon. Éppannyira lehet szenvedni az élelem utáni éhségtől, mint a szeretet utáni éhségtől. Néha könnyebb egy tál rizst adni, mint enyhíteni valaki olyannak a magányát és a kétségbeesését, akit nem szeretnek a saját családjában. A szegényeknek szükségük van rá, hogy elismerjék méltóságukat. Hálásaknak kell lennünk irántuk, amiért lehetővé teszik számunkra, hogy szolgáljuk őket. A szegények jóval többet adnak nekünk, mint amennyit mi adunk nekik.

Lengyel Dávid

Fotó: Lauer Tamás

Folyamatos teltház volt a parketten

GYERMEKFARSANG A PLÉBÁNIÁN

Az idei farsangra nagyon sokan gyűltünk össze a plébánián. A gyerekek szórakoztatására meghívtuk *Besztercei Andrást* és *Hangyási Szilviát* a „Gézengúzok” társulatot. Káprázatos hangulatot varázsoltak zenével, énekekkel, tánccal. A vicces télűző énekeket a gyerekek gyorsan megtanulták és hangosan együtt énekelték, mutogatták, tapsolták.

Mindenki jelmezben érkezett és boldogan mutatkozott be, a kicsit szűkösségnek bizonyult teremben. A gyerekek által felajánlott tombolák is gyorsan gazdára találtak és mindenkit egy kis meglepetéshez juttattak. Köszönjük a finom süteményeket, farsangi fánkot, amit a szülők sütöttek!

kép és szöveg: Méhes Zsuzsa

CSALÁDI FARSANG NAGYTARCSÁN

A statisztika olykor meglepő, ugyanakkor elgondolkodtató számadatairól tájékoztat bennünket. Jelen esetben a legutóbbi népszámlálás nagytarcsai adatainak elemzésekor kiderült, hogy Nagytarcsa lakosságának vallási összetétele a közelmúltban erőteljesen megváltozott. Konkrétan ez azt jelenti, hogy a néhány év alatt Nagytarcsára települt római katolikus családok a görög katolikusokkal együtt – a számáranyokat tekintve – többségbe kerültek a falu korábbi többségét alkotó tősgyökeres evangélikusokhoz képest.

Közülük sokan természetes módon régi lakhelyük vallási közösségeiben élnek meg hitüket, amennyiben ezt a távolság lehetővé teszi. A távolabbról érkezők a helyi közösséggel próbálnak kapcsolatot teremteni. Ezt az igényt, illetve adatot felismerve született meg a gondolat Rónai Pálné Krisztina részéről, aki családjával szintén néhány éve költözött Nagytarcsára, hogy az eddigi – már hagyományosnak mondható – őszi családi találkozót bővítsük ki más jellegű közösségi alkalmakkal. A gondolatot megbeszélés követte, és Görbe József plébános atya biztatásával sikerült megszervezni az első nagytarcsai katolikus családi farsangot, melyet 2014. február 21-én, pénteken tartottunk meg a községi Táncsics Mihály művelődési házban. A szervezők már előző nap farsangi díszbe öltöztették a termet, az alkalomra pedig szépen megterített asztalokkal várták a közösséget. Vendégünk volt Görbe József plébános- és Somlai József nyugalmazott plébános atya.

Plébános atya köszöntőjében elmondta, hogy az öröndetes létszámgaryarapodás feladatokat is jelent mindannyiunk számára. Először is igyekezzünk erősíteni kapcsolatainkat egymással, majd igyekezzünk

megtalálni azokat, akik igénylik a lelki közösséget, de még nincsenek a látóköryünkben. Az atya örömének adott hangot abban a vonatkozásban, hogy ezen az első farsangon ilyen szép

nekik összeállított vetélkedővel, játékkal, kézműves foglalkozással tölthették az időt Mátyás Ilonka hitoktató vezetésével. A felnőttek háttérzene mellett beszélgethettek, ismerkedhet-

A főszervezők

számmal voltunk jelen. (Hozzávetőlegesen legalább ötvenen lehettünk) Elmondta abbéli elképzelését is, hogy szeretné, ha ebből a farsangi összejevetelből is hagyomány válna. Bátorított minket arra, hogy igyekezzünk rendszeres programokat szervezni a helyi igények, lehetőségek figyelembevételével.

Ennek jegyében rövid egyeztetés után plébános atya már be is jelentette a következő közösségi eseményt, melyet a beszámoló alatt hirdetményként közölök.

Ezt követően nagy vidámságot keltett a gyerekek farsangi jelmez bemutatója. A gyerekek a továbbiakban

tek, miközben finom szendvicsekkel, süteményekkel csillapíthatták éhségüket.

Ritka élmény volt látni- és tudni magunk körül azt a sok gyereket és fiatalot – karonülő csecsemőtől a gimnazistákig – akik jelenlétükkel nyüzsgő életet varázsoltak körénk.

Szép élmény volt mindannyiunk számára ez a farsangi találkozó. Reméljük lesz folytatás egyéb programok beiktatásával is!

Külön köszönettel tartozunk a program szervezőinek: Rónai Pálné Krisztinának, Krantzné Ágnesnek és Simon Andreának, akik a szervezés mellett a terem feldíszítését, előkészítését is végezték; Mátyás Ilonka hitoktátónak; Nagytarcsa Község Önkormányzatának a művelődési ház használatáért; és mindazoknak, akik süteménykészítéssel, vagy egyéb segítséggel hozzájárultak farsangi összejevetelünk megtartásához.

Farkas István

Március 28-án, pénteken 17.30-kor kereszttutat tartunk a nagytarcsai Bosco Szent János templomban egyházközségünk családainak részvételével. A kereszttút után szentmise lesz.

Jelmezesek

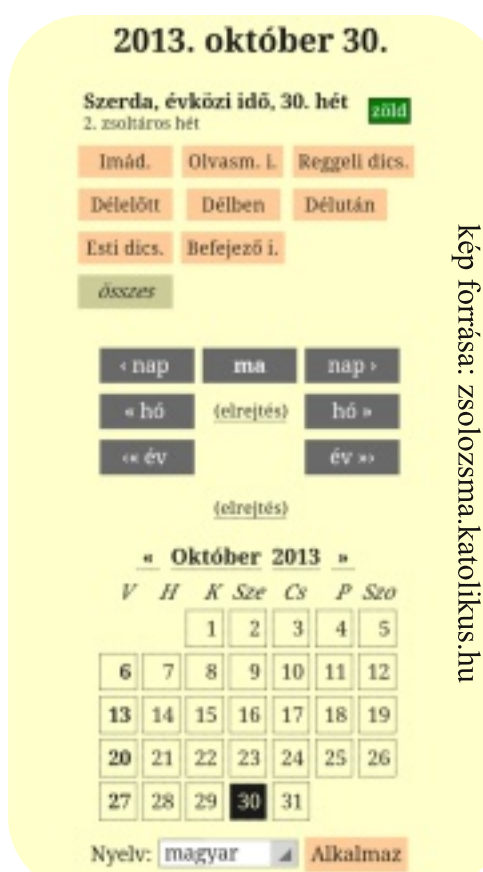

DIGITÁLIS ZSOLOZSMA

Az imaórák liturgiája, Isten népének hivatalos és közösségi imája; végzése az Egyház legfontosabb feladatainak egyike. Istendicséret és könyörgés. Az idő megszentelése.

A püspökök, a papok és azok a többi egyházi rendben szolgálatot teljesítők, akik a zsolozsmázásra az egyháztól megbízást kaptak, minden nap végezzék el az imaórák liturgiáját a maga egészében, s amennyire csak lehet, tartsák meg az imaóráknak megfelelő időpontokat. – A Reggeli és az Esti dicséret azok az imaórák, melyek a zsolozsma sarokkövei; ennek megfelelő jelentőséggel kell végezni, ezeket ne hagyják el, hacsak erre súlyos ok nincs. – Az Olvasmányos imaórát is hűségesen végezzék el, hiszen leginkább itt történik Isten szavának liturgikus megünneplése; s ugyanígy a Napközi imaórát és a Befejező imaórát is, hogy a napot minél jobban megszentelhessék. Így mindennap eleget tesznek a sajátosan őket illető feladatnak, hogy magukba fogadják Isten szavát, s egyre tökéletesebb tanítványai legyenek az Úrnak. A Befejező imaórával adják meg az istenszolgálatnak, az Opus Deinek a teljességét, s ajánlják magukat Istennek, mielőtt pihenőre térnének.

A zsolozsma felépítése: A zsolozsma liturgiájának törvényei sajátos formában rendezik el azokat az elemeket, amelyek megtalálhatók a többi keresztény liturgikus ünnepelésben is: a bevezető himnusz után mindig antifónás zsoltározás következik, ezt hosszabb v. rövidebb szentírásol-

kép forrása: zsolozsma.katolikus.hu

vasás váltja fel, végül könyörgések hangzanak el. A közös és az egyéni zsolozsmázásban egyaránt megmarad ez a lényegi felépítés: a beszélgetés Isten és az ember között. Ami a zsolozsma egyházi jellegét illeti, azt mindenesetre a közös végzés fejezi ki világosabban; előmozdítja minden résztvevőnek az egyházban betöltött helye szerint való tevékeny bekapcsolódását a felkiáltások (akklamációk), válaszadások (dialógusok), váltakozó (antifónás) zsoltáreléklés és

más hasonlóké révén; végül jobban érvényesíti az egyes részek sajátos kifejezési formáját.

Fiatalon megismertem és megszerettem egyházunk eme ősi imádságát. A négykötetes zsolozsmát még nászajándékba kaptuk és azóta hűségesen végezzük feleségemmel együtt. A sok ide-oda lapozgatást bizony nehéz volt megtanulni. Gyakorlatilag beszerezhetetlen volt az elmúlt évtizedekben a papír alapú kiadás. 2011-től azonban már nem csak vaskos zsolozsmás könyvből imádkozhatjuk ezt a szép imádságot, hanem digitális eszközökön, számítógépen, telefonon, tableten is. Összefoglaló teljes ismertető megtalálható a zsolozsma.katolikus.hu oldalon. Mivel eredetileg androidos telefonra készült, így ezt mutatom most be. Természetesen más rendszereken is használható.

A telepítés során a telefonon szükséges a működő internetes kapcsolat. Indítsuk el a Google play szolgáltatást. Keressünk rá a Zsolozsma alkalmazásra és telepítsük. Telepítés után az ikonjával tudjuk elindítani a Zsolozsma alkalmazást. A megfelelő imaórát kiválasztva lapozgatások nélkül tudjuk elimádkozni a zsolozsmát. A használat során már nincs szükség internetre.

Mindenkinek javaslom, hogy telepítse a telefonjára vagy a tabletjére és ismerkedjen az egyház kétezer éves imájával.

Lauer Tamás

(forrás: Katolikus Lexikon)

Ő kezdte

Két fiú veszekedik:

– Megmondalak a tanár bácsinak, hogy kővel dobáltál! – mondja az egyik.

– De hiszen te kezdted! – méltatlankodik a másik.

– Az igaz, de én nem találtalak el!

***

Bizonyíték

– Robi, gondolod, hogy más bolygón is élnek emberek?

– Persze! Különböző világítanak éjszakánként!

HUMOR

Kedvenc tantárgy

A második Ferikét megkérdezik:

– Melyik tantárgyat szereted a legjobban?

– A fizikát.

– De hát fizikát még nem is tanultok!

– Éppen azért!

***

Menü

A nagymama kérdezi Bencétől:

– Mi volt ma ebédre az iskolában?

– Tudományos leves.

– Az meg mi?

– Olyan, mint a paradicsomleves, csak belefőzik az ábécét

***

Testvérek

Tomi nagy zacskó mogyoróval ül a sarokban, s egyik szemet eszi a másik után. Odamegy hozzá a kisöccse.

– ... Hadd kóstoljam meg én is! – kéri. Erre Tomi egy szemet ad neki.

– Hogy lehet az, hogy nekem csak egy jut? – panaszkodik a kicsi.

–Kóstolni akartál, nem?! A többinek ugyan-ilyen íze van!

SZENTMISÉK RENDJE

hétfő:	18.00
kedd:	7.00
szerda:	18.00
csütörtök:	18.00
péntek:	18.00
szombat:	7.00; 18.00 (elővételezett)
vasárnap:	7.30; 9.00; 10.30
Nagytarcsán március 9-én és 23-án lesz szentmise 11.30-tól	

IRODAI ÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

hétfő:	15–18
szerda:	10–12
csütörtök:	10–12
péntek:	15–17

ESEMÉNYEK

- Március 5-én **hamvazószert**, kezdődik a nagybőjti időszak.
- Március 19-én **egész napos szentségimádás** van a templomban.
- **Nagybőjti lelkigyakorlatunkat** *Hugycz János* atya tartja március 20-21-22-én, csütörtökön, pénteken és szombaton a 18 órás szentmise keretében.
- Nagyböjt péntekjein 17 órától **keresztut** járunk a templomban.
- Március 28-án, pénteken 17.30-kor **keresztut** tartunk a nagytarcsai templomban, utána szentmise lesz.
- Az idei **hittanos tábor** július 19-25-ig lesz Szigligeten.

Jelentkezési határidő március 30.

A rejtvény megnevezése:
nagybőjti

TEMPLOMFELÚJÍTÁS

A 2013-as évben a perselygyűjtésünk során **2,5 millió** forint gyűlt össze. Hálásan köszönjük az adományozóknak! Egyéni befizetés esetén a számlaszám: 65100242-11068659

Kistarcsai-Nagytarcsai Római Katolikus Egyházközségért Alapítvány, Patria Takarékszövetkezet.

A közlemény rovatba kérjük írják be: **Templomfelújítás**

1+1% FELAJÁNLÁS

A Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011

Egyházközségi alapítványunk neve: Kistarcsai-Nagytarcsai Római Katolikus Egyházközségért Alapítvány.
Adószáma: 18270284-1-13.

FELHÍVÁS

Szentjánosbogár tábor – a bizalom építése
2014 nyarán a Szentjánosbogár Községe kisvárosunkat választotta az idei gyerektáborok egyik helyszínéül.

A közösség már több mint 20 éve szervez nyári táborokat gyermekeknek. Kezdetekkor még csak egy helyszínen zajlott a tábor, amire 10-16 év közötti gyerekek mehettek. Napjainkban már több korcsoport is részt vehet a programon: immár 5 helyszínen zajlik az említett gyerektábor, helyszínenként 100-150 fővel, ezenkívül egy ifjúsági tábor a 17-21 éveseknek, egy felnőtt tábor a huszonéveseknek, valamint egy családos a már házasságban élő, gyermekeket nevelő bogaraknak.

Kistarcsa most az egyik gyerektábornak lesz a helyszíne, **2014. június 29-től július 4-ig**. Ahhoz, hogy a tábor megrendezhető legyen, szükség van a helyiek vendégszeretetére. A tábor egyik sajátossága, hogy az ország minden szegletéből érkező gyerekek mindig a helyi családoknál szállnak meg. Egy vendéglátó családnak kettő vagy több azonos nemű gyermeket kell befogadnia. A gyerekek vasárnap délután érkeznek meg, közös szentmisével indul a tábori hét, utána viszik haza a vendéglátók az előre jelzett nemű, korú gyermekeket.

A házigazdáknak a következő dolgokat kell biztosítaniuk: • minden nap szerény reggelit és vacsorát, • ha van rá lehetőség, akkor ágyat, ágyneművel, de ha ez nem biztosított, akkor a magukkal hozott polifoa-

mon, hálózsákban alszanak a vendéggyerekek, • biztosítani, hogy reggelente a megadott időpontra leérjenek a templomhoz, • nyitott, szerető szívet, hogy őszintén tudjanak a házigazdák a gyermekekhez fordulni és beszélgetni velük.

A gyerekek minden nap reggel 8-tól este 8-9 óráig közös programokon vesznek részt. A plébánián már reggel fél 7-től várjuk őket, tehát napközben nem igényelnek gondoskodást a családoktól, így aki munkába jár, az is meg tudja oldani a vendéglátást. Voltaképpen csak helyre van szükség – a padlón és a szívekben!

Napjainkban kevés a bizalom, gondolkodunk sokakban felmerül a kérdés, hogy idegen gyerekeket fogadjunk be az otthonunkba? IGEN! A gyerekeknek örömet szerezni nagy élmény! Az eddigi tapasztalatok alapján a bogártábor oldja a bizalmatlanságot, bizalmat épít és nagyon sok élményt ad vendégnek és vendéglátónak egyaránt, megmozgatja a települést, az egyházközséget, összehozza a lakosokat, a helyiek új oldalukról ismerhetik meg egymást.

Szeretettel várjuk tehát a vendéglátó családok jelentkezését **március 16-ig**. A plébánián és a sekrestyében található adatlapot kérjük kitöltve leadni, illetve a bogarkistarcsa@gmail.com címen lehet elektronikusan jelentkezni.

Ne feledjük, hogy körülbelül 150 gyerekek kell szállást találnunk, tehát kérjük, hogy minél többen jelentkezzenek!

ÁLLANDÓ PROGRAMOK AZ EGYHÁZKÖZSÉGBEN

Helyszínek: ahol nincs jelezve, ott a plébánián van a program, T (templom)

- Hétfő: 10-12, **Baba-mama klub**;
- 18.30-tól **Mária Légió** imaestje
- Kedden 15 órától engesztelő imaóra (T) 15-17 **katekézis** 1. és 4. osztály.
- A hónap 2. keddjén 20.15-től a **MÉCS 1. csoportjának** összejövele.
- A hónap 3. keddjén 20.30-tól a **MÉCS 2. csoportjának** összejövele.
- Szerdán 15-17 **katekézis** 2. és 3. osztály. 17 órára várjuk a **plébániai hittanra** azokat, akik iskolájukban nem tudnak hittant tanulni.
- 16.30-17.15 **szkóla próba**
- 18.40-19.15 **bibliaóra** (T)
- Csütörtök: 17.30 **szentségimádás** (T); 18-19.30 a **Vivace** Kórus próbája.
- Péntek: 14-16 **katekézis** felső tagozat; 17 **ifjúsági hittan**; 19-20 **felnőtt hittan kéthetente**;
- elsőpénteken **egésznapos szentségimádás** (T – fűtési időnyben a plébánián);
- Szombat: 10-12 **oratórium**
- 17 órától **rózsafüzér** közös imádkozása (T); 18 órától a hónap 2. szombatján **gitáros mise** (T)
- 19 órától **bérmálkozásra készülők** hittanja. A hónap 2. szombatján filmklub a már bérmálkozottaknak.

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség

Alapító: Somlai József c. apát; Felelős kiadó: Görbe József plébános
Főszerkesztő: Lauer Tamás; Korrektúra: Bíró Ildikó; Készült 400 példányban
A plébánia címe: 2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: 06 (30) 640-1359
Web: <http://kistarcsa.plebania.hu>; E-mail: kistarcsa@communio.hu